

Ya Ruhumuz Onu Besliyor Muyuz

– fuatturker · 01 Aralık 2011

Bedenimiz sürekli bakım yapıp temizlediğimiz, acz içinde bir şeydir. Ya ruhumuz; ona ne kadar özen gösteriyoruz?..Mümin, Allah'ın ruhundan üflediği insandır. Dolayısıyla Allah'ın sıfatlarını üzerinde taşımak için ciddi çaba içindedir. Ruhunda Allah aşkını yaşamak isteyen müminler, kendilerini Allah'a yakınlaştıracak yolları ararlar. Yaşamlarındaki asıl amaçları Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak ve sonsuz yaşamda kurtuluşa ulaşabilmektir. Allah'ın beğendiği ahlâkı tam olarak yaşamaya çalışır, yaşadıkları her anı Allah'ın yarattığını bilir ve O'ndan razı olurlar. Herşey Allah'ın birer tecellisidir; müminler birbirlerindeki güzel özellikleri de Allah'ın yaratma sanatının tecellileri olarak görürler. Allah'ın beğendiği ahlâkı yaşayan müminlere de bu nedenle sevgi duyarlar. Allah'ın sınırları içinde Kur'an'a uygun yaşayan, nefsinin tutkularından değil vicdanından yana tavır gösteren müminleri kardeşleri gibi görürler. Gördükleri her güzel özellik Allah'ın üstün ahlakının tecellisi olduğundan, sevginin asıl muhatabı olan Allah'a olan sevgileri sürekli artar. Bu sevgi imanlarını ve ruhlarını derinleştirir. Ruh derinleşen mümin güzelliklerden ve nimetlerden daha fazla haz alır, Allah'ın kadrini gereği gibi takdir eder. Yüzeysel insan, dünyadaki nimetleri, Allah'ın katından bir rahmet olarak yarattığı güzellikleri göremez. Dolayısıyla cennetteki kusursuz güzelliklerden zevk alabilmesi de kuşkusuz mümkün değildir. Kişinin öncelikle dünya hayatında bu ahlaka sahip olması, ruhunu beslemesi, derinleştirmesi ve ruh zenginliği kazanması gereklidir. Dünya hayatı bir 'kuşluk vakti' kadar kısadır. Çok kısa bir ömür vardır ve hızla geçen bu zaman, Allah'a yakınlaşmak, ruhu derinleştirmek için tek fırsattır. Göz açıp kapama süresi kadar olan dünya hayatı yanında, ahiretteki sonsuz yaşam feda edilebilir mi? Dolayısıyla Allah'ın verdiği ruhu dünya hayatının boş hedefleri peşinde müsrifçe harcamak yerine, gerçek yaşam için en güzel şekilde hazırlamak gerekir. İnsan kendisine zulmeden pisliklerden kurtulduğunda pırıl pırıl imana kavuşur.Bediüzzaman da bu konuda şu sözleri söyler: "Ey nefsim ve ey arkadaşım! Aklınızı başınıza toplayınız. Ömür sermayenizi ve hayat kabiliyetinizi hayvan gibi, hatta hayvandan daha aşağı bir derecede şu geçici hayata ve maddi lezzetlere harcamayın. Yoksa sermayece en üstün hayvandan elli derece yüksek olduğunuz halde, en aşağıda olanından elli derece aşağı düşersiniz." (Risale-i Nur Külliyatı, Sözler, s. 126-127)"Mide dolunca fikir uyur, hikmet ölür ve azalar durur." der Lokman Hekim. İmtihanın gereği olarak zayıf yaratılmıştır insan; uykusu gelir, acıkır, yorulur... Kişi, kendisindeki zayıflıklara karşı iradesini kullanarak Allah'ın buyruğu üzere hareket eder. Zaaflarını yenerek Allah'ın hoşnutluğu amacıyla kendisini kontrol edebilen insan, ruh terbiyesinin ilk adımını atmıştır. Yapması gereken; nefsini besleyerek et yığını bir beden olmaktan çıkmak, ruhunu beslemek, onu, kavuşmayı umut ettiği cennete uygun hale getirmektir. Allah'a gereği gibi kulluk ve ibadet edebilmek için en başta ruhumuzu iyi yönde beslememiz, et yığını olmaktan çıkmamız gerekir. Nefsimizi beslersek et ve kemiğe dönüşürüz, ruhumuzu beslersek insan oluruz. Allah'ın üflediği ruh, O'nun nuruyla aydınlık; kalan herşey karanlıktır...